

Neminem facile extitisse, credo, qui indignius unquam adversarios tractarit. Nebulones appellavit subinde, ut alia atrociora taceam, quorum plena sunt eius *Epigrammata, Amoenitates Iuris et Menagiana*. In carmine ad *Mnesymen* :

*Da, Dea, inquit, da nobis, atrociam tot nebulonum,
Immeritum qui me pergunt vexare libellis,
Dicta oblivisei, memori mihi condita mente.*

A Mamurra, Professore Graecarum literarum, aliquando offensus, non solum ipse scripto se vindicavit aculeatissimo, sed, ut omnem contra illum eruditorum exercitum educeret, classicum cecinit egregius buccinator; ausus, iis etiam multam dictare, qui non venirent.

*Qui non scripserit, inter eruditos
Insulsiſſimus ambulet patronos.*

Et licet in literis, *Amoenitatibus Iuris* praemisſis, sic polliceatur: *Adversariorum ingratum animum, invidias, iniurias, maledicta, dicteria, scommata, immotus, ut philosophum et Christianum decet, sinam praeterfluere*; id tamen adeo non praestitit; ut in fine adhuc eiusdem epistolae indignissime tractaret hominem, qui in libro contra ipsum scripto eum *Advocatum et Magistrum Aegidium* appellarat.

XV. Atrociam haec sunt, fateor; sed si cum illis comparentur, quae inter *Pufendorffium* et adversarios eius interceſſerunt, levia videbuntur. Sic enim summus ille Iuris naturae doctor, et hi, qui contra ipsum scripserunt, in se invicem debacchati sunt, ut omnem convitiandi, obiurgandi, maledicendi materiam exhaustisse videantur. Omnia sibi scelera, quae excogitari poterant, veneficia, adulteria, latrocinia, insidias vitae instructas obiecerunt. *Moechos se, carnosos diabolos, sicarios, Asinos Tenebriones*, etc. vocarunt. Nec ingeniosa omnia erant. Ex trivio et gynecaeo abiectissima, loquendi formulas petierunt, quibus suam uxorumque suarum famam invicem laceſſerent.